

MAMI, VZPOMĀ•NĀ•M NA TEBE, MOC.

ĀĀEtrtek, 06 kvĀten 2021

Jsem jedinĀĀ•ek, coĀ¼ mi bylo celĀ½ Ā¼ivot dĀ›snĀ› lĀ-to. Ale mĀjma mĀ›la tenkrĀjt TBC, a straĀjnĀ› se bĀjla, Ā¼e nebud dĀ›ti. TakĀ¼e, sotva se z toho dostala, zaĀ•ala jsem se klubat jĀj. PochopitelnĀ›, Ā¼e se s tou novinkou pochlubila aĀ¼ po pĀ mĀ›sĀ-cĀ-ch, kdy uĀ¼ mne nikdo a nic nemohlo ohrozit. PĀ™esto jsem nebyla Ā¼ĀjdnĀ© ĀˆuĀˆĀjtko, prĀ½ jsem mĀ›la pĀ™ v tĀ© hubenĀ© dobĀ› bylo docela dost.

Mami, ty jsi musela bĀ½t svatĀj. Co jĀj se ti toho naprovĀjdĀ›laâ€!

S tĀjtu jste rĀjdi tanĀili; vĀjak jste byli â€žmistĀ™i spoelĀ•enskĀ©ho tanceâ€œ, coĀ¼ tehdy bylo jako dneĀjnĀ- celebrity. Ten zĀjĀ¼itek, kterĀ½ byl pro mne zajĀ-mavĀ½ a pro tebe pĀ™Ā-mo hrĀ-zostrĀjnĀ½, se tĀ½kal prĀjvĀ› jednoho z vaĀjich super veĀ•erĀˆ. MĀ›la jsi nĀjdhernĀ© veĀ•ernĀ- Ājaty, kterĀ© sis Ā•erstvĀ› uĀjila, naĀ¼ehlila a aby se nepomaĀ•kaly, tak byly pĀ™ehozenĀ© pĀ™es velĀ½ kulatĀ½ stĀl v obĀ½vĀjku. TĀjta pobĀ-hal po bytĀ› ve frakovĀ© koĀjili, nebyl schopen si uvĀjzat poĀ™ĀjdnĀ› motĀ½lka, ty jsi jeĀjtĀ› dĀjvala babiĀ•ce poslednĀ- rady, co s â€žapajblemâ€œ, a jĀj sedĀ›la pod stolem, pod tĀ-m nĀjdhernĀ½m zĀjĀ™Ā-cĀ-m stanem.

Za pĀjir minut byl tĀjta obleĀ•en, mĀjma naĀ•esanĀj a nalĀ-Ā•enĀj a stahovala ze stolu Ājaty. PrĀ½ ĀjĀ-lenĀ› zaĀ™vala. JĀj si to vĀjecho moc nepamatuju, vyprĀjvĀ›li mi to Ā•asem a Ā•asto ti zĀ°Ā•astnĀ›nĀ- dospĀ›lĀ-. ObĀ•as se nĀ›kdo zeptal: Dadlinko, jsi v poĀ™Ājdku, hrajeĀj si? Jojo, jojo, byla vĀ¼dy moje odpovĀ›Ā•.

PrĀ½ mi to odpoledne babiĀ•ka vystĀ™ihovala z papĀ-ru hvĀ›zdiĀ•ky. No, a jĀj je pĀ™iĀ•inlivĀ› vystĀ™ihovala z tvĀ½ch ĀjatĀ-â€! Vejprask nebyl, dvouletĀ½ dĀ›ti se pĀ™eci nebijou. x x x

UĀ¼ podstatnĀ› vĀ-c si vzpomĀ-nĀjm na nĀjdhernĀ© prĀjzdniny, kterĀ© jsme kaĀ¼doroĀnĀ› trĀjvily u tvĀ© kamarĀjdy u MĀjchova jezera. Bydlely jsme na pĀ-dĀ› a jĀj rozhodnĀ› nebyla â€žlufĀjĀkâ€œ, ale domorodec. MĀ›la jsem kolem sebe partu nadĀjencĀˆ, jejichĀ¼ rodiĀ•e asi uĀ¼ srpnu nedoĀ•kavĀ› poĀ•Ā-tali dny, kdy zas odjedem zpĀjtky do Prahy.

VĀ½let zaoceĀjnskou lodĀ-: to tenkrĀjt tak moc prĀjelo, Ā¼e mĀ› nenapadlo nic jinĀ©ho, neĀ¼ Ā¼e by bylo super, vydat se na rozbouĀ™enĀ© moĀ™e, protoĀ¼e venku nikdo nenĀ- a nikdo nĀj; tedy nebude ruĀjitĀ€! Tak jsme vytĀjhli ze stodoly ty obrovskĀ© necky, co se v nich pralo, odtĀjhli je k vodĀ› a nasedli. CelkovĀ½ stav byl troje necky a sedm â€žhodnĀ½châ€œ dĀ›tĀ-. Jezero se nĀjdhernĀ› vlnilo, z tmavoĀjedĀ© oblohy se lily proudy deĀjtĀ›, nĀcĀjkal a jen tak rukama jsme odpĀjlovali dobrĀ½ch dvacet metrĀˆ od bĀ™ehu. NejspĀ-Āj si nĀj; kdo vĀjimnul, protoĀ¼e se k nĀjm pĀ™iĀ™Ā-tily dvĀ› loĀ•ky s nĀ›jakĀ½mi vztekĀ½mi pĀjny a nĀjĀj nĀjdhernĀ½ vĀ½let byl pĀ™eruĀjen. Moc si toho pĀ™esnĀ› nepamatuju, bylo mi sice uĀ¼ sedm, ale pĀ™eci jen je to hodnĀ› letâ€! A ty jsi, mĀj drahĀj maminko, aĀ• nevĀ›Ā™Ā-cĀ-, byla to odpoledne nesmĀ-rnĀ› poboĀ¼nĀj. DrĀ¼ela jsi mne v nĀjruĀ•Ā- a jen opakovala â€“ paneboĀ¼e, paneboĀ¼eâ€!

x x x

Tam na tĀ© pĀ-dĀ› jsem takĀ© vidĀ›la, Ā¼e umĀ-Āj nejen vĀjehny spoelĀ•enskĀ© tance, ale i ty nejdivoĀejĀjĀ- tance nejdivoĀejĀjĀ-ch IndiĀjnĀˆ. TenkrĀjt jsme se s naĀjĀ-partou zrovna taky nudili, a uĀ¼ ani nevĀ-m, koho napadlo, Ā¼e si nasbĀ-rĀjme luĀ•nĀ-kobylky a uspoĀ™Ājme pak s nimi zĀjvody. ĀĀĀ- kobylka skoĀ•Ā- nejdĀjĀ€! CoĀ¼ znamenalo schrstit nĀ›jakĀ© zĀjvodnĀ-ky. JĀj si kobylky nasbĀ-rala do nalezenĀ© Ājkatule od bot, mĀ›la jsem jich nejmĀ©nĀ› dvacet. Pak uĀ¼ byl Ā•as veĀ•eĀ™e, a jĀj Ājoupla Ājkatuli pod postel.

RĀjno jsem Ājla jako hodnĀj holĀ•iĀ•ka spoĀ™ĀjdanĀ› ven, hrĀjla si s mĀ-stnĀ-mi na zahradĀ›, kdyĀ¼ tu se z pĀ-dy ozval Ā™ev. Ty ses, mĀj drahĀj maminko, vyĀ™Ā-tila ven, cestou z tebe padaly kobylky a jĀj, aĀ• malĀj holĀ•iĀ•ka, vidĀ›la a pĀ™esnĀ› rozpoznala v tvĀ½ch oĀ•Ā-ch

třemě vražedná amok.

Jo, tos mi dlouho nemohla odpustit. x x x

Á kola mi Ájla, co Á o to, jen ty moje - dnes by se Á eklo âžkreativnâ-âœ
 nÁpady - byly jaksi navÁ-c. Á m jsem byla starÁ, tÁ-m jsem byla dÁ-myslnÁ-jÁ- ve vyvÁdĎnÁ- nejnemoÁnÁ-jÁ-c
 vÁdy jsem kolem sebe mÁ-la nÁ-jakou tu skupinku, kterÁ se tak ochotnÁ nechala svÁst. JeÁtĎ bych nÁ-kde naÁjla fotku,
 bÁhÁjím po cimbuÁ- na KokoÁ-nÁ... Ale to jen tak mimochodem. Mami, byla s tebou ÁásnÁ; zÁ;bava i pÁmi prÁj
 se vdala, bydleli jsme na LetnÁ v jednom pÁekrÁsnÁm velkÁm bytĎ. KterÁ½ mÁl pÁekrÁsnÁj velkÁj okna, od strop
 zem, a pÁes celou stĎnu do ulice. A rozevÁ-raly se (pÁmi mytĎ-), takÁe jedno okno bylo vlastnĎ dva rÁjmy a dvĎ
 velikanánÁjnskÁj skla. To nebylo jako nynÁ-jÁjÁ- okÁnka panelÁjkovÁj... KdyÁ jsme je myly, tak jsme spolu zpÁ-valy.
 DvouchlasnĎ. Naproti pÁes ulici bydlela jedna opernÁ- pÁvkynĎ, takovÁj dÁjma kÁr kÁrpulentnÁ-, kterÁj, kdyÁ nÁjs zas
 vyÁjla na balkÁn, opÁela svÁ vnady o klandr, nadechla se, a pÁidala svĎj cviÁ-enÁ½ hlas. Takhle krÁjsnĎ se mi nikdy u
 okna nemyla. JÁj vÁ-m, to by ani teÁ nebylo moÁnÁ½. Mami, byla jsi mi obrovskÁ½m vzorem. Ve vÁjem. Nakonec i v tĎ
 "divoÁ-inĎ". Ty jsi nejen zÁjvodila v tanci, na lyÁch, v plavÁjnĎ, v bĎhu, ve skoku, byla jsi nominovanÁj na olympiÁjdu, ty
 nÁjdhernĎ hrÁjla na klavÁ-r, zpÁ-vala, jakÁkoliv ruÁnÁ- prÁjce ti nebyla cizĎ-, dovedla jsi uvaÁit z niÁeho opulentnĎ- host
 Ájla a pletla jsi na mne i na tĎtu... ach jo, mami, na tebe nemÁjím. A kdyÁ tu tak pÁ-Áju to vzpomĎ-nÁjnĎ-, jak moc bych si tĎ
 tu pÁÁjla na chvilku mĎ-t...

tvoje d@niela

Bude svĎitek matek âœ“ co vaÁje maminky?